

**δεδιέναι.** Φοβοῦμαι, be afraid, Δημόκριτος 174.5 καὶ δέδοικε καὶ ἐωντόν κακίζει 205 ἀνοήμονες ζωῆς ὀρέγονται [γῆρας] θάνατον δεδοικότες 206 ἀνοήμονες θάνατον δεδοικότες γηράσκειν ἐθέλουνσιν.

**δείκελον.** Ὅμοίωμα, likeness, Δημόκριτος 123 δείκελον παρὰ δὲ Δημοκρίτῳ κατ' εἶδος ὁμοία τοῖς πράγμασιν ἀπόρροια, Πρβλ. εἰδωλον.

**δεικνύναι** 1. Δείχνω/ἀποκαλύπτω, show/bring to light, Ξενοφάνης 7 νῦν αὐτ' ἄλλον ἔπειμι λόγον, δείξω δὲ κέλευθον 2. Ἀναδείχνω, make known, Ἡράκλειτος 53 πόλεμος πάντων μὲν πατήρ ἐστι . . . καὶ τοὺς μὲν θεοὺς εἰδεξε τοὺς δὲ ἀνθρώπους.

**δείλαιος.** Βλ. δειλός.

**δειλός** (τύπ. δείλαιος, ἀντίθ. ὄλβιος). Ἄθλιος, miserable, Ἐμπεδοκλῆς 124.1 ὦ πόποι, ὦ δειλὸν θνητῶν γένος, ὦ δυσάνολβον 132.2 ὄλβιος, ὃς θεῶν προπιδὼν ἐκτίσατο πλοῦτον, δειλὸς δ', ὃς σκοτόεσσα θεῶν πέρι δόξα μέμηλεν 141 δειλοί, πάνδειλοι, κνάμων ἄπο χειρὸς ἔχεσθαι 145 τοιγάρτοι χαλεπήσιν ἀλύοντες κακότησιν οὔποτε δειλαίων ἀχέων λωφήσετε θυμόν. Πρβλ. δυσάνολβος, πάνδειλος. || (τά) **δειλά.** Οἱ συμφορές, calamities/misfortunes, Ἐμπεδοκλῆς 2.2 πολλὰ δὲ δείλ' ἔμπαια, τά τ' ἀμβλύνουσι μερίμνας 15.3 καί σφιν πάρα δειλὰ καὶ ἐσθλὰ 110.7 οἷα κατ' ἀνδρας μυρία δειλὰ πέλονται ἅ τ' ἀμβλύνουσι μερίμνας. Πρβλ. δεινά, κακά.

**δεῖμα.** Φόβος, fear, Δημόκριτος 199 ἀνοήμονες . . . ζῆν ἐθέλουσι δείματι αἰδέω 215 ἀδικίης δὲ δεῖμα ξυμφορῆς τέρεμα.

**δεῖν.** Πρέπει, one ought/one must, Ἡράκλειτος 2.1 διὸ δεῖ ἔπεσθαι τῷ <ξυνῶ, τουτέστι τῷ> κοινῷ Μέλισσος 9.1 εἰ μὲν οὖν εἴη, δεῖ αὐτὸ εἶναι· ἐν δ' ἐὼν δεῖ αὐτὸ σῶμα μὴ ἔχειν Φιλόλαος 11.1 θεωρεῖν δεῖ τὰ ἔργα καὶ τὴν οὐσίαν τῷ ἀριθμῷ καττὰν δύναμιν ἅτις ἐστὶν ἐν τῇ δεκάδι Ἀρχύτας 3.1 δεῖ γὰρ ἢ μαθόντα παρ' ἄλλῳ ἢ αὐτὸν ἐξευρόντα, ὧν ἀνεπιστάμων ἦσθα,